

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 9 marca 2023 r.,
w sprawie skazanego **P. P.**,
w przedmiocie właściwości
na podstawie art. 35 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać Sądowi
Apelacyjnemu w Rzeszowie.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, postanowieniem z dnia 19 grudnia 2022 r. sygn. akt II AKo 34/22, nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego P. P. o zwolnienie od opłaty od wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. akt II Ka 377/19, utrzymującym w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w Nisku z dnia 2 października 2019 r., sygn. akt II K 247/18. Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego. Sąd Apelacyjny w Rzeszowie przedstawił przyjęte zażalenie Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Zgodnie z utrwalonym już w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, sądem funkcjonalnie właściwym do rozpoznania zażalenia na zarządzenie albo postanowienie wydane w ramach postępowania wznowieniowego w sądzie

apelacyjnym, w wypadkach, w których ustawa przewiduje możliwość wniesienia takiego środka odwoławczego, jest sąd apelacyjny (por. np. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2022 r., I KZP 8/22; postanowienie z dnia 12 lipca 2017 r., III KZ 28/17; postanowienie z dnia 22 grudnia 2021 r., II KZ 53/21).

Oznacza to, że rozstrzyganie w kwestii dopuszczalności i zasadności wniesionego zażalenia leży w gestii Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, jako właściwego funkcjonalnie do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.